

и, като си потая гнѣвътъ, рече на брата си : Ела да отидемъ на расходка. — Богато бѣхъ на полето самы, Каинъ нападна на брата си и го уби. Подиръ туй Богъ му дума : „Какво направи ты Каине : братоватати кръвь, която пролѣ ржката ти, вика къмъ мене. Земята, която испи кръвьта на Авеля да е проклѣта, да я работишъ съ голѣмъ и съ много трудъ, и тя пакъ да ти не дава плодъ ! да са скиташъ по лицето на земята.“ — А Каинъ, като не са надѣяше да приеме прошка, побѣгва. (Быт. д. 1—16.).

§. 9. Построеніето на ковчегътъ.

Като порасте числото на хората, надвихъ лешевинитѣ. За туй Богъ, рѣши да истреби чловѣшкыйтъ родъ съ потопъ. Но той пощади Ноя и дѣцата му, защото живѣяхъ добродѣтелно. И тѣй Ной по Божіе повелѣніе построи голѣмъ ковчегъ въ образъ на корабъ, засмоли го и внесе въ него отъ сичкытѣ птици и отъ сичкытѣ животны по единъ чифтъ. (Быт. е. 1).

§. 10. Потопътъ на 2262 год. отъ създаеніето на свѣтътъ.

Щомъ влѣзе Ной въ ковчегътъ съ жена си, съ тримата си сынове и съ третѣ си снахы, блиеняхъ сичкытѣ воды отъ моретата и отъ изворытѣ ; съврѣменно и дѣждъ голѣмъ падна четиредесетъ дѣнье и ноци. Водытѣ слѣдователно покрыхъ сичкото лице на земята толкозь, щото са подигнахъ петнайсетъ аршина надъ най высокытѣ горы. И тѣй сичко погина отъ потопътъ, а ковчегътъ като са подигаеше отъ водытѣ плаваше. (Быт. з. 1—.).